

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3119/2019. (V. 29.) AB HATÁROZATA

alkotmányjogi panasz elutasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

h a t á r o z a t o t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria KvK.I.37.572/2019/2. számú végzése alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt elutasítja.

I n d o k o l á s

I.

- [1] 1. A dr. Szabados Gergő eljáró ügyvéd (Dobrossy és Társai Ügyvédi Iroda, 4026 Debrecen, Péterfia utca 2., II/9.) által képviselt TV2 Média Csoport Zártkörűen Működő Részvénytársaság (székhely: 1145 Budapest, Róna utca 174., a továbbiakban: indítványozó) alkotmányjogi panasszal fordult az Alkotmánybírósághoz.
- [2] Az indítványozó a Kúriának a – Nemzeti Választási Bizottság (A továbbiakban: NVB) 88/2019. számú határozatát helybenhagyó – KvK.I.37.572/2019/2. számú végzése ellen terjesztett elő az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a és a választási eljárásról szóló 2013. évi XXXVI. törvény (a továbbiakban: Ve.) 233. §-a alapján alkotmányjogi panaszt 2019. május 17-én, a Kúria útján az Alkotmánybírósághoz. Az indítvány a támadott végzést az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdéseivel és a XXVIII. cikk (1) bekezdésével tartotta ellentétesnek.
- [3] 2. Az alkotmányjogi panaszról és a mellékletként csatolt dokumentumokból megállapítható, hogy 2019. április 30-án egy beadványozó kifogást nyújtott be az NVB-hez a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt alapelvek megsértése miatt. Előadta, hogy az indítványozó a 2019. április 24. és 29. közötti hírműsoraival megsértette az esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveket. Valamennyi érintett műorszám részletes felsorolásával alátámasztva a beadványozó azt sérelmezte, hogy azokban csak és kizárólag a FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség és Kereszténydemokrata Néppárt jelölő szervezetek kampányáról számoltak be, az ellenzéket semmilyen formában nem említették meg egyik hírben sem, pedig az ellenzéki pártok is minden nap tartanak sajtótájékoztatókat, adnak ki közleményeket és folyamatos kampánytevékenységet folytatnak. (Ezekből a beadványozó a Magyar Távirati Iroda nyilvántartásából az általa hivatkozott időszak alatt összesen 20 eseményt meg is jelölt, és azokat beadványához mellékelte.) A választási alapelvek megsértését a beadványozó a Kúria és az NVB következetes értelmezési gyakorlatára hivatkozással – számos döntés felsorolásával –, a kiegyensúlyozottság, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás elveinek értelmezésével is alátámasztotta. Rámutatott, hogy az indítványozót a jelen kampányban az NVB már két határozatával, valamint a Kúria további egy végzésével elmarasztalta, ezért célszerű vele szemben olyan szankciót alkalmazni, ami képes lehet megelőzni a további jogsértések bekövetkezését.
- [4] Az NVB értesítette az indítványozót a kifogásról, és lehetőséget biztosított számára, hogy az abban foglaltakkal kapcsolatban kifejtse az álláspontját. Az indítványozó e lehetőséggel élve arra hivatkozott, hogy a kifogásolt műorszámok egy része „nem minősül kampányban történő részvételnek”, másrészt pedig a vizsgálni kért időszakot rövidnek tartotta ahhoz, hogy az az alatt közölt műsorokból az esélyegyenlőség vagy a rendeltetésszerű joggyakorlás sérelmét meg lehessen állapítani. Hivatkozott arra is, hogy a műsorok a szerkesztői szabadság, valamint az indítványozó mint kereskedelmi médiaszolgáltató véleménynyilvánítási szabadsága körébe tartoznak.
- [5] Az NVB a 2019. május 2-án kelt, 88/2019. számú határozatával megállapította, hogy az indítványozó megsértette a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt esélyegyenlőség a jelölő szervezetek között, valamint a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás választási alapelveket, azzal, hogy 2019. április 24. és 29. között, a határozatban megjelölt, naponta több alkalommal jelentkező hírműsorai műsorfolyamában

a FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség és Kereszténydemokrata Néppárt jelölő szervezetek számára aránytalanul több megjelenési lehetőséget biztosított, mint más jelölő szervezeteknek. Az NVB eltiltotta a további jogsértéstől az indítványozót; kötelezte a határozat rendelkező részének a közléstől számított három napon belüli közzétételére; valamint 7 450 000 Ft bírságot is kiszabott.

- [6] Határozata indokolásában az NVB a Ve. 151. § (1) bekezdésére hivatkozással kimondta, hogy a médiaszolgáltatók választási kampányban való részvételével, a Ve. rendelkezéseinek megsértésével kapcsolatos kifogások elbírálása a hatáskörébe tartozik. Kifejtette: „a választási bizottságok és a bíróságok következetes gyakorlata szerint a választási kampányban résztvevő médiaszolgáltatókkal szembeni esélyegyenlőség biztosítására vonatkozó kötelezettség betartása csak a műsorfolyam egészének, de legalább átfogó részének ismeretében vizsgálható. [...] Az esélyegyenlőség alapelve és erre tekintettel a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelveinek sérelme akkor állapítható meg, ha a médiaszolgáltató valamennyi műsorszámát a választási eljárás időszakában, de legalább átfogó részében vizsgálva bizonyítható, hogy valamely jelölt, jelölő szervezet indokolatlanul kevesebb megjelenési lehetőséget kap más, azonos jogi helyzetben lévő jelölttel, illetve jelölő szervezettel szemben.” A Kúria – ugyanezen indítványozót érintő – eseti döntésére utalva arra is rámutatott, hogy egy naponta többször is jelentkező hírműsor három nap alatt sugározott adásai is bevonhatók egy műsorfolyamba, ezért nem fogadta el az indítványozó azon érvelését, mely szerint kettő hét vonatkozásában kellene vizsgálni a műsorfolyamot. Elfogadta azonban az NVB az indítványozó azon hivatkozását, mely szerint nem érintette valamennyi kifogásolt műsor tartalma a kampányt, kiemelte ugyanakkor, hogy ezzel az indítványozó elismerte, hogy a kifogásban szereplő többi műsor a kampányt érintő tartalommal rendelkezik. Ez összesen tíz, részben ismétlődő riportot jelentett, az NVB megállapítása szerint pedig ennyi műsorszám már vizsgálható műsorfolyamként, különösen amiatt is, mert a kifogásolt hírműsor gyakran, napi több alkalommal is megjelenik.
- [7] Emlékeztetett az NVB arra is, hogy a jelen kampányban már több alkalommal elmarasztalta az indítványozót a Ve. 2. § (1) bekezdés c) és e) pontjaiban foglalt alapelvek megsértése miatt; továbbá, hogy a kiegyensúlyozott tájékoztatás és az esélyegyenlőség alapelvei körében a Kúria több döntése is kizárta a szerkesztői szabadságra történő hivatkozást. Az NVB megállapította, hogy más jelölő szervezetek sajtónyilvános eseményeiről „egyszer sem került sor beszámolóra”, így a műsorfolyamban tartósan és súlyosan sérült a jelöltek és jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség, és ezáltal a jóhiszemű és rendeltetésszerű joggyakorlás alapelve. A műsorszerkesztés eredményeként az indítványozó kizárólag a FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség és Kereszténydemokrata Néppárt jelölő szervezetek kampányban elfoglalt álláspontját jelenítette meg, szerkesztői gyakorlata csak e jelölő szervezetek kampányeseményeinek bemutatására irányult, és e gyakorlatán a NVB és a Kúria határozatainak ismeretében sem változtatott. Ez a műsorszerkesztés az indítványozó mint médiaszolgáltató széles elérése miatt alkalmas a választói akarat befolyásolására.
- [8] Az NVB a határozat rendelkező részében kiszabott bírságot azzal indokolta, hogy az indítványozó terhére már többször állapítottak meg jogsértést, így a jogsértő tevékenység többszörösen ismétlődő jellegű; az indítványozó kiemelkedő nézettséggel bír, országosan elérhető lineáris műsorszolgáltató, ráadásul a jogsértés az indítványozó legnézetesebb műsorait érintette; valamint, hogy az ismételt jogsértéseket szándékosan, a választási szervek álláspontjának ismeretében követte el.
- [9] 2.1. Az NVB 88/2019. számú határozata ellen az indítványozó felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához. A Kúria a 2019. május 9-én kelt, Kvk.I.37.572/2019/2. számú – az alkotmányjogi panasszal támadott – végzése a felülvizsgálati kérelmet nem találta alaposnak, és az NVB határozatát helybenhagyta. Az indítványozó a felülvizsgálat iránti kérelmében is a műsorfolyam rövidnek tekintett időtartamára, a nem rendeltetésszerű joggyakorlás helytelen megállapítására, valamint arra hivatkozott, hogy az NVB-nek nem is volt hatásköre a kifogást érdemben vizsgálni, mert a műsorszámok tartalmának összeállítása a szerkesztői szabadság körébe tartozik, és az „kizárólag a közpénzből fenntartott médiaszolgáltatók esetében” korlátozható. A bírság kiszabása körében az indítványozó azt sérelmezte, hogy az NVB korábbi marasztalásokat is figyelembe vett, pedig azok bírósági felülvizsgálata még folyamatban volt. A szándékosság megállapítását is alaptalannak tartotta, és úgy vélte, hogy: „Az NVB határozata azért is jogsértő, mert nem tett eleget a Ve. 152. § (2) bekezdése szerinti mérlegelési kötelezettségének, döntését nem indokolta elégséges mértékben.”
- [10] A végzés indokolásában a Kúria részletesen reagált az indítványozó kifogásaira. Rámutatott, hogy a bírósági felülvizsgálati kérelemben az indítványozó már nem vitatta, hogy az NVB által vizsgált tíz műsorszám a FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség és Kereszténydemokrata Néppárt jelölő szervezetek választási kampányához tartozó eseményeket mutatott be, így azt elfogadta a tényállás alapjául. A Kúria a korábbi végzéseiben is

megfogalmazottakat irányadónak tekintve leszögezte, hogy a Ve. alapvető követelményeinek teljesülését nem az egyes műsorok, hanem a műsorfolyam tekintetében kell vizsgálni. Álláspontja szerint: „Jelen esetben a [...] naponta többször ismétlődő hírműsorok összehasonlításra alkalmasak, a műsorfolyam ténye megállapítható. Azt, hogy a vizsgálatot milyen időtartamra – napra, hétre, hónapra – nézve kell elvégezni, a műsorfolyam természetéből kiindulva lehet meghatározni. [...] A jelen eljárásban érintett [...] műsor különböző napszakokban, eltérő terjedelemben, de naponta többször is jelentkezik, így akár napon belül is lehetőség van a vélemények kiegyensúlyozására. [...] A műsorfolyamokkal összefüggésben a »két hetes« megjelenési gyakoriság elvárása tehát nem általánosítható, azt mindenkor az érintett műsorszám ismeretében, egyedileg kell meghatározni. A jelen eljárásban egy naponta többször megjelenő műsorszám hat napon át tartó vizsgálatára került sor, ami elégséges időtartam a Ve. szerinti alapelvek érvényesülésének vizsgálatához.”

- [11] A Kúria is osztotta azt a saját korábbi döntéseiben, és az 1/2007. (I. 18.) AB határozatban is megjelent felfogást, miszerint a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem azt jelenti, hogy minden egyes álláspontot minden műsorszámban meg kellene jeleníteni, ez ugyanis a média szabadságának, azon belül a szerkesztési szabadságának olyan fokú sérelmét jelentené, amelyet a legitim jogalkotói cél, a véleménypluralizmus elérése nem igazol. Azonban „[a]z NVB azzal, hogy nem egy műsorszám, hanem a [...] műsorfolyamára nézve vizsgálódott, megteremtette azt a helyzetet, amelyben a Ve. alapvető rendelkezéseinek a megtartottsága a szerkesztői szabadság sérelme nélkül vizsgálható. Az indítványozó hivatkozását a 3096/2014. (IV. 11.) AB határozatban foglaltakra a Kúria nem tartotta irányadónak, mert az az önkormányzati írott sajtót érintette. Cáfolta a Kúria azt is, hogy az NVB-nek ne lett volna hatásköre a kifogás vizsgálatára. „A Kúria a Kvk.I.37.353/2018/2. számú végzés indokolásának [29] bekezdésében az alkalmazandó jogszabályok szempontjából már kifejtette, hogy választási ügyben a kiegyensúlyozott tájékoztatás követelményének teljesülését nem a sajtótartalmak és médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény, vagy a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény alapján kell megítélni, hanem a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt szerint. A Ve. választási ügyekben való alkalmazására pedig az NVB a Ve. 14. § (1) bekezdés és (2) bekezdés a) pontja alapján kifejezett hatáskörrel rendelkezik.”
- [12] A Kúria ezért a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja kapcsán megállapította, hogy az indítványozó 2019. április 24. és 29. közötti időtartamban vizsgált műsorfolyama kizárólag a FIDESZ – Magyar Polgári Szövetség és Kereszténydemokrata Néppárt jelölő szervezetek kampányeseményeit mutatta be, így az NVB helytállóan állapította meg ezen alapvető megsértését.
- [13] A Ve. 2. § (1) bekezdés e) pontja kapcsán a Kúria felidézte a jóhiszemű és rendeltetészerű joggyakorlás alapelvével összefüggő joggyakorlatát. Ezt követően – a jelen eljárással együtt – felsorolt négy esetet, amikor az NVB a mostani kampányban elmarasztalta az indítványozót a Ve. alapelveinek megsértése miatt, és megállapította, hogy e magatartások jellege és iránya azonos, ezért megállapítható a rendeltetészerű joggyakorlás alapelvének sérelme.
- [14] A Kúria utalt rá, hogy az NVB a Ve. 152. § (2) bekezdése szerint bírságot is kiszabhat. A bírság kiszabása kapcsán az NVB mérlegelési jogkörben járt el. A Kúriának ezt a Ve. 228. § (2) bekezdése és 229. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény 85. § (5) bekezdése alapján kellett felülvizsgálnia. Megállapította, hogy az NVB a bírság kiszabását a határozatában indokolta. A korábbi jogsértések bekövetkezésének tényét helytállóan viszonyította saját jogerős döntéseihez. Az indokolásban kifejezetten kitért a jogsértés szándékosságára, a választási szervek álláspontjának ismeretére utalással. Amint a Kúria megfogalmazta: „Mivel a[z indítványozónak] már a 2019. április 8-án kelt 45/2019. számú határozat meghozatala óta tudomása volt arról, miként kellene gyakorolnia a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között eljárási alapelvet, a kúriai végzések szerint 2019. április 15-e óta folyamatosan jogsértőnek minősülő műsorfolyam kapcsán, ideértve a jelen eljárással érintett április 24. és április 29. közötti időszakot is, nem hivatkozhat a szándékosság hiányára.”
- [15] A bírság mértékének indokoltsága körében a Kúria az Alaptörvény 28. cikkére figyelemmel fejtette ki azt, hogy „[a]z alaptörvényi követelményre tekintettel a Kúria tényként rögzíti, hogy a 2019. évi EP választás 2019. április 6-tól május 26-ig terjedő kampányidőszakából a[z indítványozó] április 15. és április 29. közötti 15 napon keresztül szándékosan folytatott jogsértő tevékenységet. Sem a józan ésszel, sem a közjóval, sem az erkölccsel nem egyeztethető össze az, hogy egy lineáris, országos hatókörű médiaszolgáltató az április 8-a óta kimutatható jogsértés ismeretében, szándékosan megsértse a Ve. alapelveit. Ezért tekintette alaptalannak a Kúria azt a[z indítványozói] előadást, hogy az NVB a bírság maximum alkalmazásával aránytalanul, a jogalkotói célon túlmutatva járt volna el.”

- [16] 3. A Kúria végzésével szemben az indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be, és kérte az Alaptörvény-ellenesség megállapítását, valamint az ítélet megsemmisítését, mivel az véleménye szerint sérti az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdései szerinti véleménynyilvánítási szabadságát és a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jogát.
- [17] Az alkotmányjogi panaszban az indítványozó utalt arra, hogy az indítványt a törvényi határidőn belül nyújtotta be; a támadott kúriai végzéssel szemben további jogorvoslati lehetőség a Ve. 232. § (5) bekezdése alapján nincs; az egyedi ügyben való érintettség pedig fennáll, mivel rá a Kúria végzése és az azzal helybenhagyott NVB határozat rendelkezést tartalmaz. Az indítványozó az Abtv. 61. § (1) bekezdés a) és c) pontjaira hivatkozva kérte, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a Kúriát a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére.
- [18] Az indítványozó ezt követően részletesen ismertette az alkotmányjogi panasz benyújtását megelőző eljárást, valamint az NVB és a Kúria jelen ügyben meghozott döntéseit.
- [19] Az Alaptörvény-ellenesség indokaként – a bírósági felülvizsgálati kérelmében foglaltakkal tartalmilag megegyezően – arra hivatkozott, hogy a Kúria a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja megsértésének értékelésekor eltért a korábban alkalmazott „műsorfolyam-elvtől”, és nem törekedett az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdéseiben foglaltak korlátozásának a szükséges és arányos szintre szorítására; továbbá arra, hogy a bíróság kiszabása körében az NVB a mérlegeléskor ismétlődő jogsértést tételezett – a Kúria pedig ezt jogszerűnek fogadta el –, pedig a határozat meghozatalakor egyes döntések még nem voltak jogerősek, és az indítványozó bízott a bírósági felülvizsgálat kedvező kimenetelében.
- [20] 3.1. Az indítványozó a véleménynyilvánítás és a sajtó szabadsága kapcsán idézte az Alkotmánybíróság korábbi határozatait, melyek értelmében: „az Alkotmánybíróság a 7/2014. (III. 7.) AB határozatban átfogóan foglalkozott az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt szólás- és sajtószabadság értelmezésével, és kifejtette, hogy a sajtószabadság, amely felöleli valamennyi médiatípus szabadságát, kitüntetett helyet foglal el az Alaptörvény alapjogi rendjében, mivel a sajtó a véleménynyilvánításnak, a véleményformálásnak és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerezésnek az eszköze, amelynek egyik legfontosabb alkotmányos küldetése a közügyek alakulásában releváns körülmények bemutatása” {19/2016. (X. 28.) AB határozat, Indokolás [30]}. A sajtószabadság összetevői közül kiemelte a sajtószerkesztés szabadságát, amelynek korlátozása „meg kell, hogy feleljen az alapvető jogok korlátozásával szemben támasztható azon követelménynek, hogy az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással” {3131/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [28]}.
- [21] Egyebek mellett kiemelte az indítványozó az 1/2007. (I. 18.) AB határozat azon érvelését is, mely szerint: „A kiegyensúlyozott tájékoztatás követelménye nem értelmezhető úgy, mint amely azt a követelményt támasztja a műsorszolgáltatóval szemben, hogy az minden egyes álláspontot minden műsorszámban megjelenítsen. Ha a kiegyensúlyozottsági követelmény érvényesítésére minden esetben kizárólag egy műsorszámon belül keríthetne sort a műsorszolgáltató, az a sajtó-, azon belül a szerkesztési szabadság olyan fokú sérelmét jelentené, amelyet a legitim jogalkotói cél: a véleménypluralizmus elérése nem igazol” (ABH 2007, 45, 54.).
- [22] Felidézte továbbá a 3096/2014. (IV. 11.) AB határozat azon részét, amely kimondta: „a választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállamiság elve megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor. Szabad és demokratikus választások nem képzelhetők el anélkül, hogy a sajtó ne a megfelelő tájékoztatáshoz kapcsolódó alkotmányos felelőssége szerint járna el. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy ez mindenekelőtt és leginkább a szerkesztés szabadságának elismerését, a tartalmi beavatkozás tilalmának tiszteletben tartását igényli az állam részéről. Meghatározott körben azonban alkotmányosan indokolhatóvá és szükségessé válhat a tájékoztatást érintő egyes követelmények előírása. A médiaszolgáltatók tevékenysége mellett ebbe a körbe vonható a közpénzből fenntartott sajtótermékek működése is” (Indokolás [42]). Többször is hangsúlyozta az indítvány az Alkotmánybíróság döntéseire hivatkozással, hogy a sajtó működését szabályozó törvényi előírások megalkotásakor és értelmezésekor mindig úgy kell eljárni, hogy a sajtó alkotmányos küldetését, a közérdeklődésre számot tartó információk közzétételét ne akadályozzák vagy hátráltassák {3/2015. (II. 2.) AB határozat, Indokolás [25]}.
- [23] Az indítványozó elfogadja, hogy „legitim korlátozás” az esélyegyenlőség számonkérése, de véleménye szerint az erre az 1/2007. (I. 18.) AB határozatban kidolgozott standardot „kitágította” a Kúria, amikor a műsorfolyam vizsgálatának elvét úgy alkalmazta, hogy ezzel megsértette a sajtószabadság részét képező szerkesztési szabadságot. Ezen a ponton hivatkozott az indítványozó a Kúria Kvk.III.37.443/2018/2. számú végzése indokolásának

[15] bekezdésére: „a Ve. alapelvi követelmények teljesülését érintően tehát nem egyes műsorok, hanem a műsorfolyam vizsgálatát kell elvégezni. A műorszám – műsorfolyam kapcsolat megteremthetősége során a Kúria irányadónak azt tekinti, hogy műsorfolyamként az adott ügy szempontjából összehasonlításra alkalmas meghatározott tartalmú műorszámok értékelésére van lehetőség (Kvk.III.37.375/2015/3., Kvk.III.37.376/2015/3., Kvk.I.37.388/2018/2.)”. Ehhez képest az indítványozó úgy látja, hogy a Kúria a korábbi gyakorlatától nagymértékben eltért, figyelmen kívül hagyta a szerkesztői szabadságra vonatkozó kereteket, a szerkesztői szabadságot erősen korlátozó megállapítást tett anélkül, hogy az indokolásból ennek az érvei kitűnnének. Véleménye szerint a vizsgált 10 műsor nem teljesíti a műsorfolyamként értékelhetőség kritériumait, a műsorfolyamnak „a választási eljárás időszakát, de legalább annak átfogó részét magában kellene foglalnia.” Sételmezi, hogy a jelen esetben a Kúria két hétnél rövidebb időintervallumot vizsgált (bár nem tisztázza, hogy az éppen két hét vizsgálódóságát milyen szempontból tartja elfogadhatónak), ez alapján pedig jogsértést megállapítani – véleménye szerint – a szerkesztői szabadság korlátozását jelenti.

[24] Ezt követően az indítvány újra megismétli az Alkotmánybíróság sajtószabadsággal és szólásszabadsággal kapcsolatos azon megállapításait, melyek szerint a sajtó a véleményformáláshoz és a véleményalkotáshoz nélkülözhetetlen információszerezés eszköze, a demokratikus közvélemény formálódásában központi szerepet tölt be, és a jelenkori események bemutatásához fűződő alkotmányos érdek primátusát érvényesítenie kell. Végül azzal is érvelt az indítványozó, hogy a hírműsoroknak „nem kizárólagos témája az aktuális választás”, így nem sérülhet a jelölő szervezetek közötti esélyegyenlőség sem, különösen egy „hosszabb periódusra vetítve”. (Arra azonban nem hivatkozik az indítvány, hogy más jelölő szervezeteknek biztosított volna megjelenési felületet.)

[25] 3.2. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog kapcsán idézte az Alkotmánybíróság korábbi határozatait, melyek értelmében „a tisztességes eljárás (*fair trial*) követelménye az eljárásjogi garanciák érvényesülését is felöleli, és egy olyan minőséget jelent, amelyet az eljárás egészének és körülményeinek figyelembe vételével lehet csupán megítélni. Ebből következően egyes részletszabályok hiánya miatt éppúgy, mint valamennyi részletszabály megalkotásának dacára lehet egy eljárás méltánytalan, igazságtalan vagy nem tisztességes. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a tisztességes eljáráshoz való jog magában foglalja az alkotmányszövegben kifejezetten nem nevesített bírósághoz való jog valamennyi feltételét is. [...] Az Alkotmánybíróság értelmezésében tehát a tisztességes eljáráshoz fűződő jog körébe tartozik a hatékony bírói jogvédelem követelménye, amely szerint a jogi szabályozással szemben alkotmányos igény, hogy a perbe vitt jogokról a bíróság érdemben dönthessen” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [24]}. Kiemelte azt is, hogy „a tisztességes eljáráshoz való jog abszolút jog, amellyel szemben nem létezik mérlegelhető más alapvető jog vagy alkotmányos cél, mert már maga is mérlegelés eredménye” [14/2004. (V. 7.) AB határozat, ABH 2004, 241, 266.].

[26] Az alkotmányjogi panasz szerint az NVB a bírság kiszabása kapcsán, mérlegelési jogkörben arra hivatkozott, hogy az indítványozó „terhére a jelen választási eljárásban már kétszer jogerősen állapított meg jogsértést a[z NVB], illetve a Kúria, az NVB határozatának megváltoztatásával. Egy további ügyben pedig a[z NVB] elmarasztaló döntést hozott, amely jelen ügy elbírálása idején felülvizsgálat alatt áll.” Nem hagyható azonban figyelmen kívül, hogy a jelen eljárás során a 2019. április 24. és 29. közötti műorszámokat vizsgálta az NVB, míg az NVB határozatok közül a 65/2019. NVB határozat kúriai felülvizsgálatára 2019. május 2-án került sor, a 83/2019. NVB határozat pedig 2019. április 29-én kelt. Az indítványozó szerint súlyosan sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, hogy az NVB – és a határozat felülvizsgálata során a Kúria – olyan határozatok szerinti jogsértéseket is figyelembe vett súlyosító körülményként, amely határozatok meghozatalára illetve felülvizsgálatára csak később került sor. Ha ugyanis valaki a jogorvoslati jogával él, akkor rá nézve a nem jogerős döntésből nem származhat joghátrány. Márpedig az NVB mérlegelésében a bírság összegét illetően jelentős szerepet játszott az ismétlődő jogsértés tételezése, és ezt a Kúria iratellenesen, az NVB határozat tartalmával szemben fogadta el jogszerűnek.

II.

[27] Az Alaptörvény érintett rendelkezései:

„IX. cikk (1) Mindenkinek joga van a véleménynyilvánítás szabadságához.

(2) Magyarország elismeri és védi a sajtó szabadságát és sokszínűségét, biztosítja a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeit.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.”

III.

- [28] 1. Az Abtv. 56. § (1) bekezdése előírja, hogy az alkotmányjogi panasz érdemi elbírálása előtt dönteni kell annak befogadásáról. A panaszt akkor lehet befogadni, ha az megfelel a törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek, különösen az Abtv. 26–27. és 29–31. §-aiban foglalt feltételeknek. Ezeken kívül az Abtv. 52. § (1) bekezdése értelmében az indítványnak határozott kérelmet kell tartalmaznia. A kérelem akkor határozott, ha megfelel az Abtv. 52. § (1b) bekezdés a)–f) pontjaiban foglalt kritériumoknak.
- [29] Jelen esetben a panasz ezeknek a követelményeknek az alábbiak szerint megfelel.
- [30] 2. Megállapítható volt, hogy az indítvány a határozottság Abtv. 52. § (1b) bekezdésében alább felsorolt követelményeinek eleget tesz: a) tartalmazza a törvényi rendelkezést, amely megállapítja az Alkotmánybíróság hatáskörét az indítvány elbírálására, továbbá azt, amely az indítványozó indítványozói jogosultságát megalapozza (Abtv. 27. §, Ve. 233. §); b) az eljárás megindításának indokait, az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét [az NVB határozatát helybenhagyó kúriai végzés vélt alaptörvény-ellenessége a IX. cikk (1) és (2) bekezdésében foglalt sajtó- és véleménynyilvánítási szabadság, valamint a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmére hivatkozva]; c) az Alkotmánybíróság által vizsgálandó bírói döntést (a Kúria KvK.I.37.572/2019/2. számú végzése); d) az Alaptörvény sérülni vélt rendelkezését [IX. cikk (1)–(2) bekezdés, XXVIII. cikk (1) bekezdés]; e) indokolást arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés miért elmentés az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével; valamint f) kifejezett kérelmet arra, hogy az Alkotmánybíróság semmisítse meg a bírói döntést.
- [31] Megállapítható továbbá, hogy az alkotmányjogi panaszt – az indítványozó előadása szerint – a Ve. 233. § (1) bekezdése szerinti határidőn belül nyújtották be; az indítványozó érintett, mivel a választási ügyben hozott határozat bírósági felülvizsgálatát ő kérelmezte; a Kúria KvK.I.37.572/2019/2. számú végzése a bírósági eljárást befejező döntésnek minősül; „Alaptörvényben biztosított jogának sérelmére” az indítványozó hivatkozott, az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdéseit és XXVIII. cikk (1) bekezdését megjelölve; továbbá az indítványozó a rendelkezésére álló jogorvoslati lehetőséget kimerítette.
- [32] 3. Az Alkotmánybíróság azt is megvizsgálta, hogy az alkotmányjogi panasz felvet-e a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést; és ennek kapcsán az alábbi megállapításokat teszi.
- [33] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdéseire hivatkozva a véleménynyilvánítási és szerkesztői szabadsága sérelmére hivatkozott amiatt, hogy a Kúria nem az Alkotmánybíróság és a saját korábbi gyakorlatának megfelelően, elegendő mennyiségű műsorból álló műsorfolyam vonatkozásában vizsgálta az esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között választási alapelv érvényre juttatását; 10 műsor értékelését nem tartotta elegendőnek az alapelv megsértése kimondásához, így az erről szóló kúriai végzés a szerkesztői szabadságát korlátozta. Az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen hivatkozását az Abtv. 29. §-a szerinti, a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányossági kérdésnek tekintette.
- [34] 3.2. Az indítványozó a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog kapcsán hivatkozott továbbá arra is, hogy nem tartja megfelelőnek azokat az indokokat és felhívott körülményeket, amelyek alapján rá az NVB határozata és az azt felülvizsgáló kúriai végzés a fent említett összegű bírságot kiszabta.
- [35] Az indokolt bírói döntéssel összefüggésben az Alkotmánybíróság következetes álláspontja, hogy „[a] tisztességes eljárás alkotmányos követelménye a bírói döntésekkel szemben azt a minimális elvárást mindenképpen megfogalmazza, hogy a bíróság az eljárásban szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit kellő alapossággal megvizsgálja, és ennek értékeléséről határozatában számot adjon” {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [34]}. Erre figyelemmel az Alkotmánybíróság a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányossági kérdésnek tekintette, és szükségesnek látta érdemben megvizsgálni azt is, hogy a támadott kúriai végzésből – amely helybenhagyta az NVB 88/2019. számú határozatát – az egyedi ügy összes körülményére

és az irányadó eljárási szabályokra tekintettel kellő részletességgel kitűnnek-e az indítványozóra kiszabott bíróságról szóló döntés indokai.

- [36] A fenti szempontok mérlegelése után az Alkotmánybíróság a panaszt befogadta, és az Ügyrend 31. § (6) bekezdése szerint érdemben bírálta el.

IV.

- [37] Az alkotmányjogi panasz nem megalapozott.

- [38] 1. Az indítványozó az előző részben írtak szerint azért hivatkozott az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdései vonatkozásában a szerkesztői szabadsága korlátozására, mert nem tartotta megalapozottnak és a támadott végzésben megfelelően megindokoltak, hogy a Kúria csak a 2019. április 24. és 29. közötti időszak 10 műsorszámából álló műsorfolyam vizsgálata alapján állapította meg a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között választási alapelv megsértését.

- [39] 1.1. Az Alkotmánybíróság mindenekelőtt a jelen ügyben is hangsúlyozza, hogy a következetes gyakorlat szerint „tartózkodik annak vizsgálatától, hogy a bírósági döntések indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e. A tényállás megállapítása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése ugyanis az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat [3309/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [5]]. Az Alkotmánybíróságnak az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, valamint az Abtv. 27. §-a alapján az ítéleteknek kizárólag az alkotmányossági szempontú felülvizsgálata során van jogköre a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kiküszöbölésére, azonban nincs hatásköre a rendes bíróságok jogalkalmazásának felülbírálatára, így a bizonyítékok felülmérlegelésére, a tényállás megállapítására vagy a jogvitát lezáró határozat kizárólag szakjogi tartalmú kritikájára [3212/2015. (XI. 10.) AB határozat, Indokolás [11], 3024/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [29]]” [3081/2016. (IV. 18.) AB végzés, Indokolás [10]; 3217/2017. (IX. 13.) AB végzés, Indokolás [30]].

- [40] 1.2. A sajtószabadság egyik összetevőjét jelentő szerkesztői szabadságról, annak korlátozhatóságáról média-szolgáltatók esetében, valamint a korlátozás indokaként elfogadható kiegyensúlyozott, elfogulatlan, tárgyilagos tájékoztatás követelményéről az Alkotmánybíróság már több döntést is hozott, amelyek egyes megállapításait az indítványozó is idézte az alkotmányjogi panaszban.

- [41] A 3096/2014. (IV. 11.) AB határozatban az Alkotmánybíróság kimondta: „A sajtószabadság a demokratikus és alkotmányos politikai rendszerek egyik legfontosabb intézménye, garanciája és eszköze. A sajtószabadság komplex, több összetevőből álló szabadságjog. A sajtószabadság legfontosabb összetevői: a sajtóalapítás szabadsága, a sajtó-előállítás szabadsága, a sajtóterjesztés szabadsága, a sajtószervezés szabadsága, valamint az újságírók és szerkesztők sajtóban megjelenő véleményének a szabadsága. [...]

Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint a sajtószabadság korlátozásának alkotmányossági mércéi eltérnek az egyes tömegkommunikációs eszközök tekintetében. A médiaszolgáltatók (televíziók, rádiók) esetében – eleinte a frekvenciaszűkösségre, később egyre inkább a társadalomra és az emberi gondolkodásra gyakorolt speciális hatásra hivatkozva – az Alkotmánybíróság más sajtószervekhez képest a szerkesztői szabadság szélesebb körű korlátozását tartotta elfogadhatónak [összefoglalóan lásd: 165/2011. (XII. 20.) AB határozat, ABH 2011, 478.]. A Kúria döntésében foglalt jogértelmezés, mely szerint adott esetben a sajtótermékek (azaz az írott sajtó) szerkesztői szabadságát is korlátozhatják a Ve. alapvető rendelkezései, a tájékoztatásra vonatkozó követelményekkel áll összefüggésben. Az Alkotmánybíróság az 1/2007. (I. 18.) AB határozatban a kiegyensúlyozott, elfogulatlan, tárgyilagos tájékoztatás követelményét elfogadta a médiaszolgáltatók szerkesztői szabadságának korlátjaként, de a korlátozás igazolására felhozott érvek az audiovizuális média említett sajátosságaihoz kötődnek [...] A választási kampányban más időszakokhoz képest is különösen nagy jelentősége van a választópolgárok minél teljesebb körű tájékoztatásának. A demokratikus jogállamiság elve megkívánja, hogy a népképviselői szervek megválasztására demokratikus közvélemény és a választók minél megalapozottabb döntése alapján kerüljön sor. Szabad és demokratikus választások nem képzelhetők el anélkül, hogy a sajtó ne a megfelelő tájékoztatáshoz kapcsolódó alkotmányos felelőssége szerint járna el. Az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy

ez mindenekelőtt és leginkább a szerkesztés szabadságának elismerését, a tartalmi beavatkozás tilalmának tiszteletben tartását igényli az állam részéről. Meghatározott körben azonban alkotmányosan indokolhatóvá és szükségessé válhat a tájékoztatást érintő egyes követelmények előírása” (Indokolás [34]–[35], [42]).

- [42] Ugyanitt az Alkotmánybíróság azt is hangsúlyozta: „A jelölő szervezeteknek az Alaptörvényen alapuló feladata, a népakarat kinyilvánításában való közreműködése, a társadalmi problémák megfogalmazása és közvetítése az állampolgárok felé akkor működik, ha ez nemcsak a jelölő szervezeten belül, hanem a külvilág felé is hatékonyan megnyilvánul. Minden jelöltnek alapvetően azonos lehetőségek kell, hogy a rendelkezésére álljanak a választási kampányban, vagyis a szavazatokért való verseny nyitott kell legyen. Ez azt jelenti, hogy az »államnak« elkötelezettnek kell lennie a törvények olyan alkalmazása iránt, amely az egyenlő bánásmódot biztosítja minden érintettrel illetően a választási eljárásban.” {3096/2014. (IV. 11.) AB határozat, Indokolás [45]–[46]. Hasonlóan: 3131/2018. (IV. 19.) AB határozat, Indokolás [28]–[32]}
- [43] 1.3. Az Alkotmánybíróság gyakorlatából kitűnik, hogy a szerkesztői szabadság az alapvető jogok korlátozására vonatkozó követelmények szerint [Alaptörvény I. cikk (3) bekezdés] korlátozható, ilyen alkotmányos korlátként pedig a kiegyensúlyozott, elfogulatlan, tárgyilagos tájékoztatás követelménye elfogadható. A kiegyensúlyozottsági követelmény ugyanis lineáris audiovizuális médiaszolgáltatások esetében [vesd össze: 165/2011. (XII. 20.) AB határozat, ABH 2011, 478, 505–506.] szoros összefüggésben áll a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeinek biztosításával [Alaptörvény IX. cikk (1) bekezdés]. Ezt a követelményt a választási kampányok vonatkozásában a Ve. választási alapelvi konkrétizálják, közöttük a 2. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között alapelvvel. Ezen alapelv érvényesülésének biztosítása a Ve. 14. § (1) bekezdése, (2) bekezdés a) pontja, 221. § (1) bekezdése és 229. § (1) bekezdése alapján – más szervek mellett – az NVB és a Kúria feladata. A Kúria e tárgykörben meghozott döntéseit az Alkotmánybíróság a fent írtak szerint, arra alkalmas indítvány alapján csak alkotmányossági szempontból vizsgálhatja felül; a bizonyítékok felülmérlegelésére, valamint a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozottságának vizsgálatára nincs hatásköre. Erre figyelemmel a jelen ügyben támadott KvK.I.37.572/2019/2. számú végzés tekintetében az Alkotmánybíróság az alábbi megállapításokat teszi.
- [44] A Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában szereplő alapelvet valamennyi médiaszolgáltatónak tiszteletben kell tartania és érvényre kell juttatnia, amelyik választási kampányban részt vesz – így az indítványozónak is. A Kúria azon gyakorlata, hogy a jelöltek esélyegyenlőségére vonatkozó alapelv érvényesülését általában nem kizárólag egy műsorszámon belül, hanem a műsorfolyam egésze tekintetében vizsgálja, összhangban áll azzal az Alaptörvény IX. cikk (1) és (2) bekezdéseiből és I. cikk (3) bekezdéséből fakadó követelménnyel, hogy a sajtószabadság és annak egyik összetevőjeként a szerkesztési szabadság csak az elérni kívánt célhoz (véleménypluralizmus; kiegyensúlyozott, elfogulatlan, tárgyilagos tájékoztatás; esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között) képest arányosan kerüljön korlátozásra. A Kúria feladata mérlegelés alapján annak a megállapítása és az indokolásban megfelelő érvekkel való alátámasztása, hogy konkrét ügyekben, adott műsorszolgáltató tekintetében – egyéb szempontok mellett pl. a vizsgálandó műsorok címe, tartalma, ismétlődésük és gyakoriságuk, darabszámuk a vizsgálandó időintervallumban, nézettségük, hírszolgáltatást vagy politikai tájékoztatást nyújtó jellegük, időtartamuk és közlésük időpontjai alapján – mely műsorokat tekint egyazon műsorfolyamba tartozónak és ilyenként vizsgálhatónak.
- [45] Ezt juttatja kifejezésre a támadott kúriai végzés indokolásának azon megállapítása is, amely szerint „[a] Kúria, osztva a korábbi végzéseiben megfogalmazottakat, továbbra is irányadónak tekinti, hogy a Ve. alapelvi követelmények teljesülésének vizsgálata során nem az egyes műsorok, hanem a műsorfolyam vizsgálatát kell elvégezni. Műsorfolyamként az adott ügy szempontjából összehasonlításra alkalmas, meghatározott tartalmú műsorszámok értékelésére van lehetőség. [...] Azt, hogy a vizsgálatot milyen időtartamra – napra, hétre, hónapra – nézve kell elvégezni, a műsorfolyam természetéből kiindulva lehet meghatározni.” (E megállapítások ugyanakkor nem zárják ki annak a lehetőségét, hogy elviekben előfordulhatnak egy választási kampány során olyan események is, amelyekről csak egy adott időpontban van értelme időszzerűen és tárgyilagosan tájékoztatni; ezért ezek tekintetében nem feltétlenül szükséges egy műsorfolyam egészének a vizsgálata a Ve. választási alapelvi, közöttük az esélyegyenlőség alapelve érvényre juttatásának értékeléséhez.)
- [46] 1.4. Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy a Kúria indítványozó által támadott KvK.I.37.572/2019/2. számú végzése az itt említett követelményeknek eleget tesz; a jelen határozat indokolásának I.2.1. pontjában (Indoko-

- lás [9] és köv.) írtak szerint értékelte a műsorfolyamba foglalhatóság feltételeit, a kifogásolt műsorszámok műsorfolyamba tartozását megfelelő érvekkel alátámasztotta, és erről részletesen számot is adott az indokolásban.
- [47] Az Alkotmánybíróság tehát azt állapította meg, hogy a bírói döntésben megnyilvánuló jogértelmezés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát korlátozta ugyan, ez azonban alkotmányos cél (a demokratikus közvélemény kialakulásához szükséges szabad tájékoztatás feltételeinek biztosítása) érdekében szükséges, és az elérni kívánt céllal arányos is volt. Az alapjog-sérelem súlya összhangban állt a korlátozással elérni kívánt cél fontosságával. Ezért az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Alaptörvény IX. cikk (1)–(2) bekezdésének vélt sérelme tekintetében elutasította.
- [48] 2. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének sérelmeként a fent írtak szerint azt jelölte meg, hogy az NVB és a Kúria a törvényi rendelkezések figyelmen kívül hagyásával mérlegelt és szabott ki rá bírságot a Ve. 152. § (2) bekezdése alapján, és e körben súlyosító tényezőként vette figyelembe olyan korábbi jogsértéseit is, amelyekkel kapcsolatban az NVB határozatainak meghozatalára illetve felülvizsgálatára csak később került sor.
- [49] 2.1. Az Alkotmánybíróság az indítványozó ezen érve kapcsán rámutat, hogy az indítványozó jogsértéseinek ismétlődő jellege – amelyek kapcsán valamennyi, az indítványozó által is hivatkozott eljárásban jogsértést, a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt „esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között” alapelv megsértését állapította meg a Kúria – csak egy volt a közül a négy szempont közül, amelyeket mérlegelve az NVB a bírságkiszabás mellett döntött, és amelyekről számot is adott a 88/2019. NVB határozat indokolásának [22] bekezdésében. Bírság kiszabására, valamint a bírság mértékének mikénti megállapítására nemcsak a jogsértés ismétlődő jellege adhat okot, és az NVB nem is pusztán emiatt szabta azt ki a konkrét ügyben. A Ve. 152. § (2) bekezdése – irányadó eljárási szabályként – „az eset összes körülményeinek” figyelembe vételét írja elő a választási bizottság számára, amikor azt mérlegeli, hogy indokolt-e bírság kiszabása, és ha igen, milyen mértékben. Ugyanezen bekezdés második mondatának „így különösen” fordulatából az is nyilvánvaló, hogy a Ve. csak példálózó jelleggel sorolja fel a mérlegelési szempontokat; a 88/2019. NVB határozatban – a jogsértés ismétlődő jellegén kívül – szereplő konkrét körülményeket pedig, amelyek a bírság kiszabását és annak mértékét alátámasztották, az indítványozó maga sem cáfolta.
- [50] 2.2. Az NVB határozat felülvizsgálatakor a Kúria vizsgálta az NVB által mérlegelési jogkörben kiszabott bírságot, annak jogszerűsége és a mérlegelési keretek tiszteletben tartása szempontjából. A Kúria támadott KvK.I.37.572/2019/2. számú végzésének Indokolása a [28]–[33] bekezdésekben reagált az indítványozó felülvizsgálati kérelmében felhozott érvekre, részletesen vizsgálva és magyarázva az NVB határozatban foglaltak jogalapját, valamint az NVB mérlegelésében szerepet játszó szempontokat és tényeket. Rámutatott, hogy az NVB a korábbi jogsértések bekövetkezésének tényét helytállóan viszonyította saját jogerős döntéseivel; valamint helyesen ítélte meg a jogsértés szándékosságát is, mivel az indítványozónak már a 45/2019. (IV. 11.) NVB határozat óta „tudomása volt arról, miként kellene gyakorolnia a Ve. 2. § (1) bekezdés c) pontjában foglalt, esélyegyenlőség a jelöltek és a jelölő szervezetek között eljárási alapelvet, a kúriai végzések szerint 2019. április 15-e óta folyamatosan jogsértőnek minősülő műsorfolyam kapcsán, ideértve a jelen eljárással érintett április 24. és április 29. közötti időszakot is”. Emellett a végzés indokolásának [26] bekezdése fel is sorolta azokat a korábbi NVB határozatokat és kúriai végzéseket, amelyek megállapították, hogy az indítványozó megsértette a Ve. alapelveit. A bírság mértékét a Kúria az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési szabály alapján vizsgálta, és kimondta, hogy az indítványozó „április 15. és április 29. közötti 15 napon keresztül szándékosan folytatott jogsértő tevékenységet. Sem a józan ésszel, sem a közjőval, sem az erkölccsel nem egyeztethető össze az, hogy egy lineáris, országos hatókörű médiaszolgáltató az április 8-a óta kimutatható jogsértés ismeretében, szándékosan megsértse a Ve. alapelveit.”
- [51] 2.3. Az Alkotmánybíróság emlékeztet a 30/2014. (IX. 30.) AB határozatban tett azon megállapítására, amely szerint: „A bíróságok indokolási kötelezettségéből nem következik a felek által felhozott minden észrevétel egyenként való megcáfolási kötelezettsége, különösen nem az indítványozó szubjektív elvárásait kielégítő mélységű érvrendszer bemutatása” (Indokolás [89]).
- [52] A fent kifejtettekre tekintettel az Alkotmánybíróság azt állapította meg, hogy a támadott KvK.I.37.572/2019/2. számú végzés – és az abban felülvizsgált 88/2019. NVB határozat – indokolása az egyedi ügy körülményeinek

és az irányadó eljárási jogszabályoknak megfelelően megjelölte azokat a szempontokat és tényeket, amelyek megalapozták a bíróság kiszabását és mérlegeléssel megállapított mértékét, reagálva egyúttal az indítványozó által felhozott észrevételekre is. A támadott döntés indokolásában nem tárható fel olyan hiányosság, amely az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdéséből következő indokolt bírói döntéshez való jog sérelmét vetné fel; az indítványozó ez irányú kifogása (amelyet már a felülvizsgálati kérelemben is tartalmilag azonosan előadott) valójában inkább a Ve.-ben a választási bizottsághoz telepített – és a Kúria által felülvizsgált – mérlegelési jogkörben meghozott döntés, és az annak keretében értékelt szempontok, körülmények Alkotmánybíróság általi újraértékelését kívánja elérni, ebbe azonban az Alkotmánybíróság nem bocsátkozhat. {Hasonlóan: 3118/2019. (V. 29.) AB határozat, Indokolás [46]–[47]}.

[53] 2.4. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az indítványt az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésére alapított részében is elutasította.

[54] 3. Az indítványozó kérte, hogy az Alkotmánybíróság hívja fel a Kúriát a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére. Az Alkotmánybíróság kivételesen, az Abtv. 61. § (1) bekezdésében foglalt körülmények fennállása esetén hívhatja fel a bíróságot a kifogásolt döntés végrehajtásának felfüggesztésére, jelen ügyben azonban az alkotmányjogi panasz elutasítására tekintettel erről nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2019. május 21.

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Horváth Attila s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/854/2019.

